

ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΣΤΟΝ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟ

Η ισότητα των φύλων αντιμετωπίζει ακόμη εμπόδια, κυρίως τις γυναίκες. Οι διακρίσεις είναι πολύ βαθιά ριζωμένες στην κοινωνία. Ο σεξισμός στον αθλητισμό ποικίλει από απλή ψυχολογική πίεση μέχρι και σωματική βία. Όσες γυναίκες τολμούν να μιλήσουν, κινδυνεύουν με απομόνωση. Ο αθλητισμός είναι παραδοσιακά ανδροκρατούμενος, τόσο όσον αφορά στη συμμετοχή όσο και στη λήψη αποφάσεων. Η γυναικεία εκπροσώπηση στις αθλητικές ομοσπονδίες της Ε.Ε. φτάνει μόλις το 14%. Οι μελέτες αποκαλύπτουν ότι, για να αλλάξει κάτι, πρέπει οι γυναίκες να φτάσουν το 30%.

Η Οντρέ Κορντόν-Ραγκό είναι πρωταθλήτρια Γαλλίας στην ποδηλασία. Αναφέρει ότι μέχρι και σήμερα συνεχίζουν να υπογράφουν ερασιτεχνικά συμβόλαια ως γυναίκες με την Γαλλική Ομοσπονδία Ποδηλασίας. Αυτό όμως δεν συμβαίνει με τους άνδρες, που υπογράφουν επαγγελματικά συμβόλαια. Θέλει να αναγνωριστεί η αξία των γυναικών, για να κάνουν την ποδηλασία ως επάγγελμα κι εκείνες, μα και πολλά περισσότερα. Παρ' όλα αυτά, από τις αρχές του 20ού αιώνα, οι γυναίκες έγιναν δεκτές σε ορισμένες δοκιμασίες, όπως το γκολφ, την αντισφαίριση, την τοξοβολία, την ιστιοπλοΐα και το πατινάζ. Το 1928, αποφασίσθηκε η συμμετοχή των γυναικών στους Ολυμπιακούς Αγώνες· έκτοτε η συμμετοχή τους είχε συνεχή ανοδική πορεία, μολοντί σήμερα θα μπορούσε να είναι πιο γρήγορη. Ο στόχος της ισότητας των δύο φύλων στην αθλητική, σχολική, ερασιτεχνική και επαγγελματική πρακτική νοείται αρχικά ως καλύτερη ένταξη των γυναικών σε όλα αυτά τα επίπεδα· αλλά και αντίστροφα, ο αθλητισμός πρέπει να αναγνωρίζει τη σημασία της θέσης των γυναικών.

Σύμφωνα με ό,τι αναφέραμε παραπάνω μπορούμε να συμπεράνουμε πως όχι μόνο η κοινωνία μα και η Ομοσπονδία Αθλητισμού πρέπει να λάβουν μέτρα αντιμετώπισης του προβλήματος που αντιμετωπίζουν οι γυναίκες με τον αθλητισμό και να ελαττωθούν οι έμφυλες διακρίσεις σε αυτόν τον τομέα.

Στην εικόνα διακρίνεται η χρυσή ολυμπιονίκης της χώρας μας στο άλμα επί κοντώ.

Φουργιέζου Αφροδίτη, Ντούρμα Παναγιώτα, Κατσομπενάκη Ευδοξία